

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

06 Ağustos 2025 S.71

Öfkemizden Kaçamayacaksınız

2 Sınıf bilinçli işçiler "İşçileri açıkça patronlara satan; Asgari ücretle başlayıp KÇP ile daha açık hal alan bu ihanet MESS'le devam edecek. Artık bu işbirlikçi sendika patronlarını (ağalarını) sırtımızdan atma zamanı geldi. Yeni olana, mücadeleciler olana! Mücadeleciler sendikal saflara!" diyerek işçileri kavga saflarına çağırıyor, "burjuva sendikacılık" barikatını aşmak için harekete geçiyor.

2 Editör
Nükleer Savaş Tehdidi

4 Artık Bu Düzeni
Sırtlamıyoruz

5 Topağacı Halkı
Mücadelesiyle Var Olacak

6 Umut Çakır
Burjuva Kakofoni
Proleter İstikrar

10 Silahları Durdurmak Bir Haktır

Öfkemizden Kaçamayacaksınız

Manşet

İşçiler dört bir yana grev kararlarını astı. Boğazlarındaki ölüm ilmiğini bir parça gevşetmek, bir parça nefes alabilmek için her yerde direnişe durdu, grev naralarını yükseltti.

Kavgaya hazır, harekete geçmeye hazır... Ama yine aynı "dönme dolap", sahnede yine aynı kötü oyun! Bir çırpıda imzalanan sözleşmelerle yaratılan oldu bitti! Türk-İş ve Hak-İş, yüzde 11'lik (bir de "artı 50 TL" tabii!!!) "kamu çerçeve protokolü"nü (KÇP) imzaladı.

Asgari ücret belirleme sürecinde yaşanan kepezeliğin, oynanan oyunların, yapılan oldu bittilerin farkında olan sınıf bilinçli işçiler, KÇP görüşmeleri daha başlamadan uyarılar yaptılar. **"Sarı sendikacılar"ın "grev silahını" kullanmayacaklarını, tamamen göstermelik kararlar olduğunu, tıpkı asgari ücret sürecinde olduğu gibi "satış sözleşmelerini" imzalayacaklarını söyleyip, işçileri uyanık olmaya çağırdılar.**

Oyun hep aynı. Oyun baştan belli! *"İşçilere grev yaptır-madık"* diye övünen, her defasında işçi grevlerini yasaklayan RTE, bir kararname ile yine grevleri yasaklayacak, anlı şanlı konfederasyon başkanları sağa sola koşturacak, hop oturup hop kalkacak, bol keseden laflar edecek. Sonra... bir şekilde beklentiye sokulan işçiler daha ne olup bittiğini anlamadan sözleşmeler imzalanacak. Üstelik **bu rezalet "kazanım" diye sunulacak!**

Düşünün: **Enflasyonun yüzde 65 olduğu ülkede imzalanan KÇP yıllık bazda yüzde 30'dur!** Asgari ücret tartışmaları zamanında dinci faşist iktidar, TÜİK'in uyduruk enflasyon rakamlarını bile temel almamış, Şimşek'in talepler doğrultusunda "hedeflenen enflasyon" diye bir ölüm fermanını işçilere dayatmıştı. **O zaman burjuvazinin bu oyununun bir parçası olarak sahne alan aynı konfederasyon yönetimi, bugün de KÇP rezaletinde sahne aldılar.**

"İhanetin sınırı yoktur" diyeceğiz ama... Ortada bir "ihanet" yok! Türk-İş, Hak-İş yönetimi hiçbir zaman işçi sınıfının bir parçası olmadı ki işçi sınıfına ihanet etmiş olsun!

Onlar, işçi sınıfının önüne bizzat devlet ve sermaye tarafından dikilen düzen muhafızlarıdır. Onlar, kelimenin gerçek anlamında burjuva sendikacılarıdır! **İşçi sınıfı hareketi önündeki bu barikat mutlak surette aşılmalıdır!**

Sınıf bilinçli işçiler *"İşçileri açıkça patronlara satan; Asgari ücretle başlayıp KÇP ile daha açık hal alan bu ihanet MESS'le devam edecek. Artık bu işbirlikçi sendika patronlarını (ağalarını) sırtımızdan atma zamanı geldi. Yeni olana, mücadeleciler olana! Mücadeleciler sendikal saflara!"* diyerek işçileri kavgaya saflarına çağırıyor, "burjuva sendikacılık" barikatını aşmak için harekete geçiyor.

Bu "burjuva sendikacılar" **sınıf hareketi tarihi boyunca hep bu uğursuz rolü oynadılar.** Hareket bunlara rağmen büyüdü, gelişti. İşçiler, yeri geldiğinde kendi bağırklarına sapsanmış olan bu hançeri söküp atmaya, bu soysuzlar grubunu önüne katıp kovalamayı gayet iyi bilmıştır. Ankara'da, Bakanlıklar'da işçilerin öfkeden kurtulmak için ağaca tırmanmak zorunda kalan Bayram Meral'i hatırlayın! Ankara'da Tekel işçisinin öfkesi altında apar topar genel merkez binasına sığınan Mustafa Kumlu'yu anımsayın!

Sınıfın öfkesi ensenizde! Ne yapsanız bu öfkeden kurtulamayacaksınız!

Nükleer Savaş Tehdidi

Editör

Hikayenin stratejik özeti ise, ABD ve tüm emperyalistlerin, bunlarla birlikte tüm bağımlı kapitalist devletlerin; özetin özeti tüm dünya burjuvazisinin sosyalizme, dünya işçi sınıfına, emekçi halklarına açtıkları küresel iç savaşı "zafere" erdirmeye istek ve arzudur.

Elbette bu tehdit, insanlık tarihinde nükleer bombayı kullanmış ilk ve tek devlet olan ABD emperyalizminden geliyor. Şantaj ve başka tehdit yolları tutmayınca, Rusya'yı Ukrayna'daki hedeflerinden vazgeçirmek için şimdi tüm insanlığı tehlikeye atacak bu tehdide sarılmış.

Bu tehdidi savuran, *"yönetime gelirim bir ay içinde savaşı sona erdireceğim"* vaadiyle gelen Trump'tan başkası değil. Müşterisi fiyatı beğenmeyip sırtını dönünce arkasından "gel gel" diye seslenen semt pazarı esnafı gibi pazarlık yapıyor. Trump denen, ahmak ve kendine hayran adamın semt pazarı esnafından farkı, müşterisi sırtını dönünce elinde silahla onu kovalayacak güce sahip olmasıdır; ya da kendini öyle sanmasıdır. Yaptığı tam da bu.

Bu ahmak ve kendine aşık adamın son yaptığı, **"Rusya'yla nükleer savaşa tamamen hazırız"** açıklaması oldu. Bu açıklamayı sosyal medya üzerinden Rusya devlet eski başkanı Medvedev ile giriştiği bir laf yarışında yapıyor. Arkasından bu açıklamasını pekiştirmek için iki nükleer denizaltı gemisini Rusya topraklarına yakın yerde konuşturduğunu duyuruyor. Doğru mu belli değil, ama doğru olsa da askeri açıdan bir önemi yok. Bu açıklamanın önemi, emperyalist devletlerin, en başta da ABD'nin saldırgan dış politikasının nere-lere kadar vardığını göstermesinde aranmalı.

Hikayenin güncel hedefler bakımından tüm özeti, Rusya'yı, Ukrayna'yı neo-Nazi denen faşistlerden temizleme yani denazifikasyon, faşist Ukrayna'yı silahsızlandırma yani demilitarizasyon, NATO'ya üye olarak alınmayacağını güvencesini

Hiçbir emperyalist hükümet, buna Amerikan hükümeti dahil, yarınından emin değil.

elde etme ve Lugansk ve Donetsk Halk Cumhuriyetleri ile Her-son, Kırım ve Zaparojya bölgelerinin Rusya toprağı olarak tanınması hedeflerinden vazgeçirme... Hikayenin stratejik özeti ise, ABD ve tüm emperyalistlerin, bunlarla birlikte tüm bağımlı kapitalist devletlerin; özeti tüm dünya burjuvazisinin sosyalizme, dünya işçi sınıfına, emekçi halklarına açtıkları küresel iç savaşı "zafere" erdirmeye istek ve arzusudur.

ABD liderliğindeki bütün emperyalist devletlerin güncel hedefi yani Rusya'yı saydığımız hedef ve amaçlarından vazgeçirmek için ne kadar baskı yaptıklarını, yaptırım uygulamalarını, savaş tehditleri savurdıklarını biliyoruz. Bütün bunlardan hiçbir sonuç alamadıklarını da... **Rusya ordusu, Ukrayna'da dünyanın her tarafından toplanmış faşistleri ve emperyalist devletlerin Ukrayna'ya gönderdikleri askeri güçlerini eze eze ilerliyor.**

Ama bundan çok daha önemlisi, emperyalizme ve emperyalistlerin dünyayı sürüklemeye çalıştıkları dünya savaşına karşı, **yeni bir "cephe"-nin doğuşuna** tanık oluyoruz. Henüz ilan edilmemiş bu "cephe" önce Rusya-Çin arasındaki ilişkilerin "stratejik" boyutlara çıkarılmasıyla filiz verdi. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Rusya'nın yanında son derece net bir politik çizgi izlemeye başlamasıyla şekillendi; en sonu Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti, Nikaragua ve sosyalist Küba'nın katılımıyla yeni bir boyut kazandı. Yakın gelecekte bu saflaşmaya Venezuela'nın katılması şaşırtıcı olmayacak.

Çünkü saflar netleşiyor. Çünkü, Nikaragua eş-devlet başkanları Ortega ve Murillo'nun açıkladıkları gibi, **"Rusya'nın bu şer güçlerine, hegemonik güçlere, faşizme karşı zaferi ... insanlığın zaferi"** olacak! Haliyle, ya bu "şer güçleri"ne karşısınız ya da onlardan yanasınız; yaşam bu iki saf arasında kararsız/tarafsız kalmayı imkansızlaştırdı. Rusya ile "yoldaşça güvene dayalı" stratejik ilişkiler kuran Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Yönetim Başkanı Kim Jong-un, bu saflaşmayı ve saflaşmadaki yerini şöyle ifade ediyor:

"Ukrayna savaşında Moskova'nın tüm adımlarının yanında olduk... ve Rus halkının zaferine sarılmaz bir inanç duyuyoruz."

Tarihin akışı, nasıl ki uzun yıllar boyunca emperyalist devletlerle "barış içinde bir arada yaşama" hayalini kuran Kremlin'deki iktidarı, kendi varlığını, halkının ve ülkesinin varlığını korumak için emperyalistlerle kafa kafaya gelmek zorunda bıraktıysa; sosyalizm için mücadele ettiklerini iddia edip, bu savaşta "tarafsız/kararsız" kaldıklarını öne sürenleri de sosyal şovenizme sürüklemiştir.

ABD/Trump ve bunların etrafında dönüp dolaşan birer fino köpeğine dönüşen Avrupalı emperyalist devletler tehditlerini gerçeğe dönüştürüp insanlığı sonsuz bir karanlığa sürükleyecek **nükleer bir savaşa başvururlar mı?** Bu sorunun yanıtını "şer güçleri"ne karşı duran cephenin kararlılığı, dünya proletaryası ve emekçi halklarının kapitalizme karşı savaşıma azmi belirleyecek.

Şimdiden şunu söyleyebiliriz:

Hiçbir emperyalist hükümet, buna Amerikan hükümeti dahil, yarınından emin değil. Emperyalist hükümetleri ve diğer kapitalist devletlerin hükümetlerini tehdit eden başlıca güç, işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci kitle eylemleridir. Bütün bu devletlerin hükümetleri, devrimci kitle eylemleri tarafından sarsılıyor. ABD'nin şiddetli bir iç savaşın eşiğinde olduğu artık herkes tarafından görülüp kabul ediliyor.

Savaşları bir ay içinde bitirme sözüyle yönetime gelen Trump'ın, birkaç ay içinde dünyayı nükleer savaşla tehdit edecek noktaya gelmesi bize şu gerçeği bir kez daha göstermiş oldu: Siyasi parti ve liderlerinin söylemleri ve verdikleri sözler ne olursa olsun bunların bir hükmü yok. Esas karar verici güç, en güçlü, en iri sermaye odaklarıdır. **Bu odaklar, herhangi bir biçimde yönetime gelen parti ve kişiler, kendi belirledikleri politikanın çizgisinin dışına çıkacak olursa onları eninde sonunda kendi çizgilerine gelmek zorunda bırakırlar.** Trump ve yönetiminin savaşları bir ay içinde sona erdirmeye noktasından nükleer savaş tehdidi noktasına gelmesi bunun tipik örneği oldu.

Dünya burjuvazisine önderlik eden en iri, en büyük sermaye tekel-leri ve onların emrindeki emperyalist hükümetler istedi diye nükleer bir savaşa oldu bitti gözüyle bakmak doğru değil. Sonucu bu "şer güçleri" değil, onlara karşı koyacak dünya işçi sınıfı, emekçi halkları ve Rusya'dan Nikaragua'ya kadar uzanan devletlerin kararlılığı tayin edecek.

Artık Bu Düzeni Sırtlamıyoruz

Esenyurt'taki Hepsijet deposunda çalışan 28 işçinin, kötü çalışma koşulları, baskı, mobbinge, taciz ve tehditlere karşı haklı fesih yaparak başlattığı iş bırakma eylemi sürüyor. İşçiler, 4 Ağustos günü eylemlerini Hepsijet Genel Merkezi'nin bulunduğu Mecidiyeköy'deki Trump AVM önüne taşıdı.

Çoğunluğu kadın olan Hepsijet işçilerine aralarında Emekçi Kadınlar'ın (EKA) da bulunduğu kadın örgütleri, siyasi partiler demokratik kitle örgütlerinden çok sayıda kişi katılarak destek verdi.

Hepsijet işçileri adına basın açıklamasını Ayşe Çayırıcı okudu. Çayırıcı, **"Biz Hepsijet depo işçileri olarak uzun süredir insan onuruna aykırı koşullarda çalıştırılıyor. İş güvenliği ihlalleri, zorunlu mesailer, gasp edilen izin hakları, sistematik mobbing ve temel ihtiyaçların dahi karşılanmadığı bir ortamla karşı karşıyayız. Bu koşullar yalnızca fiziksel değil aynı zamanda psikolojik bir yıkım halini almış durumda."** dedi.

Açıklamanın ardından konuşma yapan Anime Yaşa **"Biz kadınlar yük değiliz, bu düzeni artık sırtlamıyoruz. Ben bugün burada sadece kendim için değil, Hepsijet'te çalışan tüm kadınlar adına konuşuyorum"** diyerek sözlerine başladı.

Görmezden gelinen, susturulmaya çalışılan ama bugün artık sesini yükselten kadınlar

adına burada olduklarını söyleyen Yaşa, işyerinde yıllardır alın teriyle çalıştıklarını, başlangıçta taşımaları istenen kargoların **"15 kilo sınırında" olduğunu söylendiğini, fakat zamanla bu sınırın açılarak 50-60 kiloluk kolileri kadın-erkek ayrımı olmaksızın sırtlarını belirterek "Ne sağlık gözetildi, ne sınır tanındı"** diyerek işçilerin sağlıklarının hiçe sayıldığını vurguladı.

Kış aylarında dondurucu soğukta çalıştıklarını, söyleyen Yaşa depoda bir tane bile ısıtıcı bulunmadığını, kadınların üzerlerine çuval sararak soğuktan korunmaya ve ısınmaya çalıştıklarını belirtti. Yaz geldiğinde ise kavurucu sıcakla baş başa bırakıldıklarını, depoda hava sirkülasyonu olmadığını, buna rağmen bir vantilatör bile bulunmadığını aktaran Yaşa **"Ter içinde, nefessiz, sağlığımızı hiçe sayarak çalışmaya zorlandık. Bu koşullarda çalışmak değil, resmen hayatta kalmaya çalışıyoruz!"** dedi.

Anime Yaşa sözlerini **"Ve şimdi Buradayız, ayaktayız, haklarımız için ses yükseltiyoruz! Hepsijet yönetimi sesimizi duy-mak zorunda. Biz kadınlar sus-mayacağız! Bu düzen değişecek! Ve bu değişimin öncüsü biz olacağız!"** diyerek tamamladı.

Eylem Hepsijet işçilerinin taleplerini ve mücadelesini destekleyen sloganlarla, konuşmalarla sona erdi.

Başka Bir Memleketimiz Yok

Muğla'nın Milas ilçesine bağlı İkizköy'de bulunan Akbelen Ormanı'nda köylüler, Meclis'ten geçen maden yasasına karşı 3 Ağustos Pazar günü bir araya geldi.

"Maden Yasasını tanımıyoruz" diyen İkizköylüler'in çağrısıyla çevre köylerden ve işçilerden çok sayıda çiftçi, traktörleriyle kornalar eşliğinde sloganlarla Akbelen'e giriş yaptı.

Yetiştirdikleri ürünlerden bir sergi oluşturan köylüler sık sık maden ocağını istemediklerini ifade ederken, çok sayıda çevre savunucusu da buluşmaya katıldı.

Köylüler adına İkizköy Muhtarı Esra Işık, gelenleri selamlayarak **"Bugün burada mecliste söz verilmeyen köylüler olarak sözümüzü kendi kürsümüzde söylemeye geldik. Sesimizi duymadılar. Çünkü bu Meclis, şirketlerin Meclisi olmuş"** dedi.

Maden ocaklarının açılmasının aynı zamanda geleceklerini şirketlere peşkeş çekmek anlamına geldiğini belirten Işık Meclis'in artık şirketlerin meclisi olduğunu ifade ederek, **"Meclis'in koltuklarında artık görüyoruz ki patronlar temsil ediliyor. Artık köylüler, yurttaşlar, vatandaşlar değil; patronlar, sermayedarlar, cebi dolular temsil ediliyor"** dedi.

Maden Yasası görüşmeleri sürecinde Meclis'e girmelerine dahi izin verilmediğini hatırlatan Işık şimdi kendi topraklarına döndüklerini, çünkü burada bu mücadeleyi ilmek ilmek daha da örmek, daha da büyütmek zorunda olduklarını ifade ederek **"Sadece Muğla'da değil, Türkiye'de... Bu güzel memleketimizin, bu güzel topraklarımızın her bir karışında, bu mücadeleyi büyüteceğiz. Köyümüzde olduğu gibi başka köylerde ilçelerde her yerde gerekirse kapı kapı dolaşıp anlatacağız. Başka şansımız yok. Çünkü başka bir memleketimiz yok"** dedi.

Yetiştirdikleri ürünlerle gelen köylüler de söz alarak maden yasasına tepkilerini dile getirdiler ve asla zeytinliklerini de ormanı da maden şirketlerine bırakmayacaklarını vurguladılar.

Maden yasasına karşı buluşma, konuşmaların ardından yöresel oyunlar oynanarak sona erdi.

Topağacı Halkı Mücadelesiyle Var Olacak

İstanbul Ümraniye'de Topağacı Mahallesi, bir gecede "rezerv alan" ilan edilerek evler yıkılmaya başlandı. 24 Temmuz'da hiçbir haber verilmeden elektrik, su ve doğalgazı kesilen mahalle halkı, rant projesine itirazlar dilekçelerini vermek üzere 4 Ağustos günü Ümraniye Belediyesi önünde bir araya gelerek basın açıklaması gerçekleştirdi.

Topağacı Mahallesi halkı adına Hamza Yılmaz basın açıklamasını okudu. Topağacı Mahallesi'nde adına "kentsel dönüşüm" dedikleri bir saldırı altında olduklarını söyleyen Yılmaz, mahallede alenen bir zorla tahliye, sürgün ve talan operasyonunun sürdürüldüğünü belirtti.

Halkın onayı alınmadan, hiçbir bilimsel rapor açıklanmadan, gece yarısı kararlarıyla mahallenin rezerv

alan ilan edildiğini belirten Yılmaz, bu kararla birlikte mahalle halkının tapulu evlerinde bir günde işgalci ilan edildiklerini söyledi.

Tahliye ve yıkım için süre vermeden herhangi bir tebligat dahi gönderilmeden elektrik, suyu ve doğalgazın kesildiğini hatırlatan Yılmaz, **"Bakanlık ve belediye, halen devam etmekte olan davalarımızı hiçe sayarak hukuka aykırı bir şekilde tahliye ve yıkım yaptı. Mahallemize yüzlerce polis ve TOMA'larla girildi, insanlara biber gazı sıkıldı. Solunum cihazına bağlı hastalar, çocuklar ve yaşlılar can tehlikesi atlattı"** diyerek süreci aktardı.

Yılmaz konuşmasının devamında **"Ümraniye Belediye Başkanının 'proje' dediği şey, halkı yerinden etme operasyonudur. 'Kentsel Dönüşüm'**

dedikleri bir kamu hizmeti değil, organize ve sinsi bir şekilde hayata geçirilen gasp planıdır." diyerek, hukuka aykırı imzalatılan sözleşmelere noter kanalı ile itirazlarını edip imzalarını geri çektiklerini, rezerv alan kararına karşı dava açtıklarını belirtti, **"Mahallemizi savunmak için sokakta, mahkemelerde, her yerde direniyoruz. Kendi evimizi kendi imkanlarımızla savunuyoruz. Bizi görmezden gelen, bize zulmeden hiçbir kurumu meşru görmüyoruz"** dedi.

Mahalleliler dilekçelerini Ümraniye Belediyesi'ne vermek üzere belediyeye girmek istediğinde, polis herkesin giremeyeceğini, avukat ve temsilen mahalleden iki kişinin girebileceğini söyledi. Bunun üzerine mahalleli **"Evime Mahalleme Dokunma"** sloganı atarak alkışlarla tepki gösterdi.

Çevre Mühendisleri Odası'ndan Çağla Aydın da rezerv alan ilan alanlarda yapılan uygulamalara değinerek, Topağacı Mahallesi halkının tapulu evlerinden edilmesine karşı mücadelede dayanışma içinde olduklarını belirtti.

Şahintepe Barınma Hakkı Meclisi'nden Nagihan Kamçı ise yıllardır kentsel dönüşüm projesi adı altında rant projesine karşı mücadele verdiklerini belirterek, **"Ümraniye de bizim, Şahintepe de bizim İmrakor da bizim. Barınma anayasal bir haktır. Hakkımız için hep birlikte mücadele edeceğiz, direneceğiz ve kazanacağız"** dedi.

Topağacı Mahallesi halkı dilekçe işlemlerinin tamamlanmasının ardından dayanışmaya gelen dostlarıyla birlikte mahalleye döndü.

Burjuva Kakofoni Proleter İstikrar

Umut Çakır

Ne yukarıdaki kakofoni, ne aşağıdaki inatçı, kararlı isyan, hiçbir tesadüf değil. Çünkü, bir yanda geleceğini kaybetmiş çökmekte olan bir sınıf var; diğer yanda geleceği kurmak için çabalayan emek, yani toplumsal devrim.

-I-

Siyaset uzmanları için (ki, kendileri-
ne çok yanlış bir ifadeyle “siyaset bilimci” diyorlar, cehalet şahikası!) gerçekten ipin ucu kaçtı. Bu uzmanların gözlerini kulaklarını çevirdikleri yerde, yani burjuva siyaset dünyasında, kelimenin tam anlamıyla bir kakofoni hakim. Hele ki Trump’ın, neredeyse saat başı değişen “stratejik yönelimlerinden”, bu uzmanların fena halde başı dönmüş halde. İçerideki durum hiç farklı değil. Dinci faşizmin temsilcisinin “tarihi” konuşmalarından sonuçlar/alt metinler çıkarma maratonu daha başlamadan, sahadan gelen bilgiler her şeyi ters yüz ediyor. **Sahada yani pratik politikada, sınıflar savaşında her gün değişen dengeler, tarihi konuşmaları, yorum maratonu başlamadan çöpe atıyor.** Bütün bu kakofoni arasında, istikrarlı, kararlı, inatçı ve sabırlı bir gelişim gösteren tek olgu emek hareketi; yani proletaryanın, emekçilerin ve ezilen sömürülen halkların isyanı.

Ne yukarıdaki kakofoni, ne aşağıdaki inatçı, kararlı isyan, hiçbir tesadüf değil. Çünkü, bir yanda geleceğini kaybetmiş çökmekte olan bir sınıf var; diğer yanda geleceği kurmak için çabalayan emek, yani toplumsal devrim.

İçeride, dışarıda, yaşadığımız topraklarda ve tüm dünyada, burjuva sınıf herhangi bir konuda ister siyaset ister ekonomi isterse kültür, hiçbir plan kuramıyor. Kursa da tutmuyor. **Stratejisini kaybetmiş bu sınıf; akılsızlıktan değil, olanaksızlıktan.** Stratejik hedeflemeyi kaybeden her sınıf gibi, ittifakları kaypak, birliği güvenilmez. Bugün dost olan, hemen yarın düşman ilan ediliyor. Ve bu değişimin hızına “uzman” kafası yetişemiyor. Bu yüzden en sığ, yayılması en kolay düşünce, uzman ortak görüşü halini alıyor. Yine de, burjuva sınıfın her çelişik adımına yön veren bir referans noktası var.

Kakofoni ortasındaki tek istikrarlı olgu, toplumsal devrimlerin çok çeşitli görünüşleri altında inatçı ve kararlı gelişimidir ve bu da burjuva

sınıfın Brown hareketini¹ belirleyen referans noktasıdır. **Olaylara toplumsal devrim dinamikleri (ister potansiyel, ister pratik) yön verirken; burjuva sınıf panikle, devrimlerin gelişim kanallarının önüne şurada burada engel koyma koşuşturmacasından başka bir politik çizgi sergileyemiyor.** Bir egemen sınıf, ancak yıkıcı bir devrimci bunalımın ortasında ve bunalımdan hiçbir çıkış planı bulunmuyorsa, işte böyle başı kesik tavuk misali, oradan oraya koşup durur.

Trump, tam da böyle yarınsız bir sınıfın dünya çapında temsilcisidir. **Baş kesik tavuk misali ortalıkta koşturmasının tipik örneklerini Ortadoğu’da görüyoruz. Çöküşün eşiğine gelen İsrail’e nefes aldırabilmek için, 13 yıldır gerici bir iç savaşın sürdüğü Suriye’de alelacele bir karşı devrim tertipler.** Fakat, Engels’in, devrimler üzerine dikkat çektiği bir olgu² karşı devrimler için de geçerlidir. Şam’daki Orta Çağ kaçkınlarının iktidarı, kendinden beklenenin tam tersini vermeye, yani

1 Asırlar önce İngiliz Brown, bir kehribar tanesi içinde sıkışmış suda, durmaksızın gelişi güzel hareket eden tanecikler keşfetmişti, maddeyi oluşturan moleküller ve onların durmaksızın çarpışmaları keşfedilmeden önce, Brown Hareketi gizemini korumuştur.

2 Almanların yaptığı büyük hata, devrimin, bugünden yarına yapılabilecek bir şey gibi düşünmeleridir. Gerçekte bu, kitlelerin, hızlandırıcı koşullar altında bile yıllar süren gelişmesi sürecidir. Bir gün içinde tamamlanan devrim, ya yalnızca, zaten ümitsiz bir gericiliği yerinden atmıştır (1830) ya da, kendisinden umulanın tam tersine götürmüştür. (1848, Fransa) – 27.8.1883 tarihli mektup)

toplumsal bir devrimi kışkırtmaya başlamıştı. Silahlanan Aleviler, Dürziler ve bunlara yeşil ışık yakan Rojava yönetimi, emperyalizmin ve siyonizmin kuklası Şara'yı alaşağı edebilecek bir potansiyele ulaşmıştı. Öyle ki, geçen ay Washington'da alarm tuşuna basıldı. Trump'la birlikte hüküm süren delilere yakışır kakofoni arasında az çok akla yakın bir ses uyardı: **Eğer, dedi Pentagon, Şara'ya destek almazsak, Suriye'de bir iç savaş patlar ve iki hafta bile dayanamaz.** Böylece ne BOP ne başka bir plan, ama ABD'nin Suriye'deki tek planı, Şara'yı devirecek bir iç savaşı önleme, referans noktasına kavuştu.

Ankara'ya büyükelçi atanan, dolandırıcılıktan hükümlü bir sermayedar olan Barrack, Suriye sahasında topa girdi. Gördü ki Şam'da bir devlet var fakat ordu yok. Tersine, Rojava'da ise bir ordu var ama bir devlet yok. Barrack, yıllardır kafaları BOP planlarıyla şişiren siyaset uzmanlarını ters köşeye yatıracak lafları sıralamaya başladı. ABD artık Suriye'de tek devlet, tek ulus, tek ordu istiyordu. Ne var ki, Barrack'ın Ankara'daki dinci faşistleri mesut eden sözlerinin mürekkebi kurumadan, güneyde Dürziler, katil sürülerine karşı ayaklandılar. Ve bu kez, Washington'un onayı ve izni olmadan adım atmayan Siyonistler, Barrack'ı ters köşeye yatırdı; Dürzilerin yardımına koştu, Şam'da Savunma Bakanlığı'nı havaya uçurdu. (Açıklanan yaralı sayısı, binanın önceden boşaltıldığına işaret ediyor) Ne oluyordu? Üç gün önce rafa kalkan BOP, yeniden devreye mi sokulmuştu?

Stratejik hedeflere sahip hiçbir emperyalist güç, böyle birkaç gün içinde, birbirine taban tabana zıt

politika sergilemez. Olan şuydu: **Dürzi isyanı, Şara'yı iki haftada devirir denilen iç savaşın başlangıcıydı ya da -daha temkinli bir yorumla- panikle öyle sanıldı. Bu isyan, halen süren Alevi direnişi ve Rojava'yla birleşebilecek ortak hedefler içeriyordu. İsrail hemen müdahale ederek, bu olası birleşmenin önünü kesmiş oldu.** Çünkü bölgeyi az çok tanıyan herkes, Siyonist devletin koltukladığı bir isyanın, halklar nezdinde, anında tecrit olacağını bilir. Öyle de oldu. Bu birleşme olanağı ortadan kalktıktan sonra, üç gün bölgeye tank, ağır silah yaklaştırmayan ABD-İsrail, şeriatçı çete sürülerinin Dürzi kırımına girişmesine izin verdi.

-II-

Efendi kafası kesik tavuk gibi dolaşırsa, uşağı ondan aşağı kalmaz. **Bir yanda "Türk-Kürt-Arap, AKP-MHP-DEM ittifakları" üzerine pembe düşler, diğer tarafta tek geri adım atılmayan kayyumlar. Bir tarafta demokrasinin yağmur misali üzerimize yağacağına dair MHP'lileri ve liberal aydınları buluşturan fantastik kurgular, diğer tarafta kör gözün kör parmağına dedirtircesine operasyonlar.**

Düz mantık -"siyaset bilimciler" mantığı- hemen çalışmaya başlar bu manzara karşısında ve şöyle der: Dinci faşizm hep yaptığını yapıyor, halkları kandırıyor ve yüzyıllık planlarını hayata geçiriyor. Nedir o asırlık plan? Ümmete dayalı çok etnisiteli yeni bir rejim ve bu yoldan RTE'nin tek adamlığını (artık hangi köşesi eksik kaldıysa) tahkim etmek. Böy-

Şam'da bir devlet var fakat ordu yok. Tersine, Rojava'da ise bir ordu var ama bir devlet yok.

lece, düz/sığ görüş, tekelci sermaye ve dinci faşizme, hiçbir zaman sahip olmadıkları, hele şu zamanlarda hiç sahip olamayacakları bir güç ve yetenek atfetmiş olur. Oysa, kakofoniye tüm anlamını kazandıracak ipin ucu göz önündedir: Tıpkı emperyalist efendileri gibi, Türk tekelci sermaye de ne bir plan peşinde koşabiliyor ne de bir stratejik hamle geliştirebiliyor, **sermayenin ve dinci faşizmin elinden gelen tek şey, istikrarlı, kararlı bir genel emekçi isyanıyla kendini gösteren toplumsal devrim karşısında, sadece ama sadece günü kurtarabilmektir.** Türk tekelci sermayenin ve onun dinci faşist iktidarının yarını yok, içinde debelendiği ekonomik ve siyasi krize ilişkin bir çıkış planı hiç yok.

Nasıl olsun? Tekellerin planı yok, çünkü karları yok, birikimler eriyor. Kriz öyle koşullar yarattı ki, tekelleri ekonomi ve politikada Buridan'ın Eşeği'ne çevirdi; iki saman arasında kalıp açlıktan ölen şu ünlü eşek. Bunu görmek için, emek-sermaye kavgasının en basit yapı taşına, ücret pazarlıklarına bakmak yeterli. **Kamuda, özelde, her alana yayılan ücret kavgası, tekeller için tam bir açmaz. Karlarıyla borçları başabaş noktasında, en ufak dengesizlik sermayeyi borç dağının altında bırakıyor. Aynı şekilde, emek de artık bu ücret düzeyinin gerisine düşemez, aynı başabaş noktası onun için de geçerli, geliri azıcık azalsa, o da borç dağının altında ezilecek.** İster emek ister sermaye lehine, denge hangi yönde bozulursa bozulsun, sonuç sistemin bütünü için değişmiyor: **Borç krizi ve finansal çöküş.** TÜSİAD'ın en çok kulak verdiği iktisatçı İris Cibire, konuyu apaçık ifade ediyor: İflas zincirinin domino etkisiyle yayıldığını, sadece "zombi" şirketleri değil, üretim yapısının tümünü çökerttiğini tespit ediyor. Durumu bu olan bir egemen sınıf, değil asırlık planlar, yarınını bile göremez hale gelir.

Örnek olsun: 2001 krizinde tekellerin bir çıkış planı vardı ve buna uygun bir iktidar değişimini, tercihini yapabilmışlerdi. Şimdi ne bir çıkış planı var, ne de mevcut iktidar "Vezir Gambit"ine rıza gösteriyor. Serma-

Dinci faşizm, umut balonlarını şişirip pratikte hiçbir adım atmama manevrasını uzattıkça, vadedilenlerin hayal kırıklığıyla güçlenmiş bir öfke patlamasını, Kürt halkının önüne getiriyor.

iştah, ümmetçi fanteziler vs. dinci faşizmin günlük adımlarında, hiçbir noktada belirleyici değildir.

Ne mutlu ki, dinci faşizm için haberler, günün sonunda hiç iyi olmayacak. Çünkü **Kürt halkı üzerinde bu manevrayı tasarlarken, süre giden genel emek hareketi ve isyanın, bir noktada sönmeyeceği hesap ediliyordu. Tam tersi oldu.**

Genel emekçi hareketi, kırk derece kavurucu sıcaklarda bile, kendi gücünü tekrar tekrar test etmek, kararlılığını her kavşakta ve mekanda sinamak, elde edilen moral motivasyon üstünlüğünü koruyabilmek için, çok kararlı, inatçı ve de sabırlı bir karakter kazanmayı başardı. Dinci faşizm, umut balonlarını şişirip pratikte hiçbir adım atmama manevrasını uzattıkça, vadedilenlerin hayal kırıklığıyla güçlenmiş bir öfke patlamasını, Kürt halkının önüne getiriyor. Çünkü Kürt halkı, süreci bozacak tavır sergilememesi adına şişirilen umut balonlarının sahteliğiyle, kararlılığı kanıtlanmış bir isyan dalgasının vadedtiği umudun gerçekliği arasındaki farkı algılayabilecek devrimci birikime sahiptir.

Özetle, dünyada, bölgede ve bu topraklarda, hamle üstünlüğü toplumsal devrimlerdedir. Emperyalizmin ve bölge gerici devletlerinin, Türk tekeli sermayenin yapabildiği tek şey, üstünlüğü toplumsal devrimlerde bulunan hamleleri savuşturup günü kurtarmaktır. Ne dinci faşizmin ne de bütün olarak Türk tekeli sermayesinin, içinde debelendiği kriz koşullarından herhangi bir çıkış planı vardır. Hamle üstünlüğüne sahip olanlar, yani bir yanda genel emekçi hareketi **"Ya Silivri'ye, Ya Saray'a"** diyerek yollara düşerse, diğer yanda Kürt halkı, hasretle beklediklerinin yolunu ve kapılarını kendi açmaya girişirse, bu bir duru gökte çakan şimşek ya da sürpriz değil, ama tüm koşulların zorunlu sonucu olacak.

ye açısından, dinci faşizmle bir çıkış yolu bulmak imkansız derecede zor, ama onu alaşağı edecek bir tercihte bulunmak da bir o kadar riskli. Riski oluşturan, hali hazırda süren genel emek hareketi ve isyanıdır. Ve yine şaşırtıcı değil, tekeli sermayenin bu kararsızlığı, emek isyanının dinamiklerini ileriye taşıyor.

Emeğin, isyanına gem vurabilmek adına, onu kendi kanalında tutmaya çalışan sermaye partisi CHP, bu genel hareketlilikten şu sonucu bekliyor: **İktidarı bir erken seçime zorlamak.** Fakat dinci faşizm emperyalizmin ve Türk tekeli sermayesinin tam desteğini güvence altına almadan gireceği bu seçimi kaybedeceğini iyi bilir. Ekonomik ve siyasi koşullar gereği, yüzünü tam olarak ne iktidara ne de muhalefete dönebilen **tekeli sermayenin çaresiz ve kararsız tutumu, CHP'nin bu isyan dalgasından beklediği bir erken seçimin en büyük engeli haline aldı.** Bu sayede, inatçı ve kararlı bir tutumla dalgayı büyüten emekçi isyanı, onu devrim yolundan saptırabilecek en önemli engelden kurtulmuş oluyor. Yaz ortası, kırk derece sıcakta beton zeminlerde saatlerce toplanan yüzbinler, hiç umut beslemedikleri, ama isyan dalgasını sürdürebilmek için kanalını kullandıkları CHP'ye geçici bir uzlaşa sağlayan erken seçim olasılığı ufukta kayboldukça, kendilerini bu geçici uzlaşya bağlı kalmaktan kurtarıp başka yollar arama potansiyelini güçlendiriyorlar.

Benzer biçimde tekeli sermaye ve dinci faşizmin, ne uzun iç savaşı tasfiye edebilecek bir gücü, ne de Kürt halkını teskin edebilecek bir iradesi bulunuyor. **Bu asırlık sorunları çözmek adına, yasal dayanağı bile bulunmayan bir meclis komisyo-**

nunu atamak, iradesizliğin ve güçsüzlüğün en açık kanıtı olsa gerek.

Devletin en temel sorunlarını böyle ne olduğu belirsiz bir meclis komisyonunda halledeceğini sanmak, katıksız bir liberal sığılık, parlamenter ahmaklığın zirvesidir. Dinci faşizm, tıpkı efendileri ve düzenin gerçek sahipleri olan tekeller gibi, bu meselede yapabileceği tek şeyi yapıyor. Günü kurtarıyor. Yarın, hak getire!

Dinci faşizmin günlük hesabı basit bir mantığa dayanıyor: Kürt halkı, bu sürecin bir yerinde, dağdaki ve zindandaki evlatlarına kavuşma umudu beslediği müddetçe, bu süreci tersine çevirecek hiçbir harekete girişmez; bu tutumda şu an CHP kanallarını kullanarak ilerleyen genel eylem dalgasından Kürt halkını uzak tutar. Düz ve basit mantık bu. Dinci faşizmin "tarihi" denilen üfürükler silsilesinde, bolca "ittifak" laflarını boşuna boca etmedi: **Kürt halkını isyan dalgasından ancak bu abartılmış vaatlerle uzak tutabiliyorlar. Ancak bu mantığa dayalı manevra dinci faşizmi Kürt halkının acil beklentilerini alabil-diğince zamana yayma zorunluluğuna sokuyor.** Çünkü, Kürt halkı eğer sürecin bir noktasında, dağdaki ve zindandaki evlatlarına kavuşursa, artık sürecin "provokasyonu"nu hiç dert edinmeyecek ve ilk fırsatta kendini süregiden isyan dalgasının içine atacaktır. Dinci faşizm en azından şimdiye kadar, bu mantığa dayalı manevrasının işe yaradığını görüyor. Bu yüzden, yalnızca umut pompalayan ama politik hiçbir adım atmayan çizgisini alabildiğince sürdürmekte kararlı. Bunda da, dinci faşizmin tümünün referans noktası, toplumsal devrimi engellemektir. Geri kalan her şey, asırlık planlar, bölgeye yönelik

Öğretmenler Bilir Eğitim Kurumları Önünde

Öğretmenleri Sendikası üyeleri 5 Ağustos günü Kartal Soğanlık Bilir Eğitim Kurumları önünde yaptığı basın açıklamasıyla kurumun usulsüzlüklerini teşhir etti.

Kartal, Soğanlık'ta bulunan Bilir Eğitim Kurumları önünde "Maaşları Ödemeyen Bilir Eğitim Öğretmenlerin Haklarını Gasp Edemezsiniz", "Öğretmenin Maaşını Gasp Etmeyi Bilir" yazılı pankartlar açan Öğretmen Sendikası üyeleri eylemde "Emeğimiz Olmazsa Bu Binalar Taş Olur", "Mücadele Dersini Öğretmenler Veriyor", "Soğanlık Susma Öğretmene Sahip Çık", "Patronların Kölesi Olmayacağız" sloganları attı.

Öğretmenlerin basın açıklaması yaptığını gören semtin çevredeki emekçileri de izleyerek ve alkışlayarak desteklerini gösterdiler.

Basın açıklamasını okuyan Öğretmen Sendikası İstanbul Temsilcisi Cemre Can Aşlamacı, özel eğitim kurumlarının öğretmenlerin haklarını gasp etmekte, yetkili kurumların denetimlerinden sıyrılacağına güvenerek öğretmenleri sigortasız çalıştırarak maaşlarına el koymakta olduğunu, bunlardan birinin de, önünde durdukları Bilir Eğitim Kurumları olduğunu belirtti.

Aşlamacı Bilir Eğitim Kurumları'nda uygulanan ve süreklileşen usulsüzlükleri "Bilir Eğitim Kurumları "elden maaş vermeyi Bilir, sigortasız çalıştırmayı Bilir, öğretmenleri büro işçisi olarak kaydetmeyi Bilir, velilerin binbir emekle dershaneye gönderdiği çocuğunu öğretmen olmayan kişilere emanet etmeyi de Bilir, hakkını arayan öğretmenleri oyalamayı Bilir" şeklinde sıralayarak maaşlarına el koymayı kendine hak gören bu düzeni kabul etmediklerini ve etmeyeceklerini vurguladı.

Öğrencileri İçin Çalışmaya Devam Ettiler

Bilir Eğitim'de dönem içinde öğretmenlerin maaşlarının eksik veya geç yatırıldığını, dersi olmayan saatte dışarıya çıkmak isteyen öğretmenlere kurum müdürü tarafından "Bugünün bana ait bekletebilirim" denildiğini aktaran Aşlamacı bu koşullara rağmen öğretmenlerin öğrencilerini yarı yolda bırakmak istemedikleri için derslere girmeye devam ettiklerini söyledi.

Birçok öğretmenin yaz maaşlarının ödenmemesi üzerine Öğretmen Sendikası olarak kurum müdürü ve kurum sahibiyle yaptıkları görüşmelerin sonuçsuz kaldığını, öğretmenlerin son 2 aylık maaşlarına "ödemeleri durdurduk" denilerek el konulduğunu belirten Aşlamacı, Bilir Eğitim Kurumları'na "Artık öğretmenlerin telefonlarını dahi engelleyen bu kurum, öğretmenlerin maaşlarını bu şekilde gasp edemeyeceğini bilmelidir!" diye seslendi.

"Hiçbir öğretmene de bu koşullarda çalışmanın reva görülemeyeceğini ifade eden Aşlamacı Çocuğunun böyle bir ortamda mutsuz öğretmenler tarafından eğitilmesini de hiçbir veli istemez. Bir eğitim kurumu böyle olamaz" diyen Aşlamacı, bu nedenle de kurumun bütün usulsüzlüklerin teşhir ettiklerini söyledi.

Eğitimcilik Sizin İşiniz Değil

"Elden maaş vermek; sigortasını yapmadığınız öğretmenlerin hakkına girmek sizin işiniz; branş dışı atamalar yaparak öğretmen olmayan kişileri çalıştırmak sizin işiniz; ama eğitimcilik sizin işiniz değil" diyerek öğretmenlerin her türlü hakkının gasp edildiğine dikkat çeken Aşlamacı Öğretmen Sendikası olarak bir eğitim hareketi başlattıklarını ve "Öğretmenliği Yaşatacağız" diyerek,

insanca çalışma koşulları için mücadele etmeye devam ettiklerini vurguladı.

"Önce Bilir Eğitim gibi kurumların hukuksuz işlemleri son bulacak, taban maaş talebimiz kabul görecektir ve insanca çalışacağız. Ne mobbinginiz tutacak ne de yıldırma politikalarınız. O maaşlar sizin keyfi olarak verdiğiniz ücretler değil, öğretmenlerin alın teridir, ödemek zorundasınız" diyen Aşlamacı sendika olarak tüm yasa dışı uygulamalara karşı hukuki süreci başlattıklarını belirtti.

Öğretmenlere Sendikalı Olma Çağrısı

Aşlamacı özel eğitim kurumlarında çalışan ve hakları gasp edilen mağdur edilen öğretmenlere de şöyle seslendi: "Siz de bu haksızlıkları yaşıyor veya yaşayacak olabilirsiniz. Dönem sonunda haberiniz olmadan istifa vermişsiniz gibi düzenleme yapıp iş çıkışınız verilebilir. Yaşadığınız tüm hak gasplarıyla ilgili sendikamıza ulaşın, sendikalı olun."

Özel eğitim kurumlarında öğretmenlere yönelik hak gaspları ve usulsüzlükleri teşhir etmeye ve nitelikli eğitim vermek için mücadeleyi sürdüreceklerini ifade eden Öğretmen Sendikası üyeleri "Birlikte güçlenecek, öğretmenliği yaşatacağız" diyerek kararlılıklarını vurguladı.

Silahları Durdurmak Bir Haktır

İtalyan liman işçileri, bir süredir İsrail'e gönderilen askeri kargoları gemilere yüklememek, İsrail'in Filistin halkına uyguladığı soykırım ve katliamlara ortak olmamak için yaptıkları eylemler sonuç verdi. **Nakliye operatörleri, İsrail'e gönderilen askeri kargoyu COSCO Shipping Pisces gemisinden boşaltmayacaklarını, bunun yerine konteynerleri çıkış noktalarına geri göndereceklerini açıkladı.** İşçiler, İtalyan limanlarının bu tür silah sevkiyatları için kullanılmasını protesto etmek amacıyla 5 Ağustos'ta Cenova'da 24 saatlik bir grev planlıyordu.

Unione Sindacale di Base (USB) sendikası 31 Temmuz Perşembe günü açıklama yaparak *"Bu karar, sendikal eylemlerin ve USB tarafından uygulanan baskının somut bir sonucudur."* dedi.

USB, *"Yunanistan'dan Ligurya'ya, daha önce Fransız liman işçilerinin desteğiyle gösterildiği gibi, Avrupa ve Akdeniz'deki liman işçileri ağı, savaş lojistiğini durdurmanın mümkün, meşru ve gerekli olduğunu göstermiştir."* dedi.

Geminin yükünün geldiği yere geri gönderileceği açıklamasının ardından işçiler 5 Ağustos grevini iptal etti ve Cenova liman işçileri silah

ticaretine karşı harekete geçmeye devam etme sözü verdi.

Sendikacılar Temmuz ayı başlarında *"Yalnız değiliz: mücadelemiz Marsilya, Pire, Hamburg ve Tanca'yı birleştiriyor"* açıklamasını yapmış, *"Eğer savaş limanlardan geliyorsa, yanıt da limanlardan gelmelidir."* demişlerdi. Liman işçileri, 25 Temmuz Cuma günü sabah erken saatlerde Cenova'da da silahlanma karşıtı büyük eylemler düzenlemişlerdi.

Cenova'daki liman işçileri, İsrail'in Gazze'deki soykırımının başlangıcından bu yana, **özellikle Yunanistan ve Fransa'da benzer çizgide hareket eden diğer liman işçileriyle ilişkiler geliştirdiler**, limanlardan ayrılan gemiler ve güzergahları konularında birbirlerini bilgilendirerek harekete geçtiler.

Liman işçileri, askeri kargo taşımacılığını boykot etmenin açık bir ahlaki ve etik zorunluluk olduğunu, çünkü bunu yapmamanın işçileri savaşlara ve savaş suçlarına ortak ettiğini açıkladı ve askeri mühimmat elleçlemenin risklerine de değindiler.

İşçiler, 26-27 Eylül tarihlerinde sektör çapında bir grev için zemin hazırlamayı amaçlayan uluslararası bir toplantı planladıklarını duyurdular.

Soykırıma Karşı Eylem

Filistin Eylem Komitesi'nin çağrısıyla 3 Ağustos Pazar günü Kadıköy Süreyya Operası önünde toplanan halk, İsrail'in Filistin halkına yönelik saldırılarını protesto ederek Gazze'de yaşanan katliam ve açlık krizine dikkat çekti.

"Soykırıma, Açlığa, Ablukaya Direnen Gazze'nin Yanındayız" pankartı açılan eylemde "Gazze'de Çocuklar Açlıktan Ölüyor" sloganları atan kitle Süreyya Operası önünden Kalkedon Meydanına yürüdü. Kitle ellerindeki tencere ve tavalara kaşıklarla vurarak İsrail'in Gazze'ye yardım malzemeleri girişini engellemesini protesto etti.

Filistin Eylem Komitesi'nden Sacide Uras okuduğu basın açıklamasında, Gazze Şeridi'nde İsrail işgal rejimi tarafından, ABD'nin tam desteğiyle gerçekleştirilen soykırımın neredeyse iki yıldır devam ettiğini belirterek, **"60 binden fazla insanın hayatını kaybettiği, nüfusun tamamına yakınının yerinden edildiği, hastaneler dâhil sivil altyapının büyük ölçüde ortadan kaldırıldığı soykırım koşullarında Filistinliler yalnızca işgalcilerin bomba ve kurşunlarıyla değil, aynı zamanda kendilerine dayatılan açlık sebebiyle de hayatını kaybediyor."** dedi.

İsrail'in Gazze'yi tam abluka altına alarak gıda ve ilaç dâhil her türlü insani yardım girişinin tamamen bloke edildiğini hatırlatan Uras Gazze'deki kıtlığın derhal durdurulması çağrısında bulunarak Gazze'de yaşayan Filistinlilerin temel ihtiyaçlara erişiminin hemen, koşulsuz ve kesinlikle sağlanması gerektiğini belirtti.

Türkiye'nin İsrail ile olan diplomatik ve ticari ilişkilerini sürdürmesine tepki gösteren Uras, *"Yalnız bırakılan Filistin halkının açlıktan ve*

soykırımın diğer veçhelerinden kurtulması, kendi toprağında yaşamaya devam etmesi ve özgürlüğüne kavuşması, Siyonist işgal devletinin her alanda tamamen yalnızlaştırılması, tam ve mutlak bir ambargo uygulanması ve sonuç alıcı yaptırımlara uğratılması, işlediği suçlardan ötürü hesaba çekilmesi ve cezalandırılmasından geçiyor" diye konuştu.

Açıklamanın son bulmasının ardından eyleme katılan bir kişi "İşbirlikçi Erdoğan" sloganı atması nedeniyle gözaltına alındı.